

Απεργία γυναικών στην Ελβετία για μισθολογική ισότητα

Οι γυναίκες στην Ελβετία απεργούν σήμερα για να καταγγείλουν τους απαράδεκτα αργούς ρυθμούς με τους οποίους προχωρά η ισότητα των αμοιβών μεταξύ των δύο φύλων και γυναικών στη χώρα.

Σε πολλές πόλεις θα είναι κλειστοί οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, ενώ τα σχολεία λειτουργούν με προσωπικό ασφαλείας. Οι βουλευτές αποφάσισαν να δηλώσουν τη στήριξή τους στην πρωτοβουλία των γυναικών πραγματοποιώντας στάση εργασιών για 15 λεπτά.

Όσες γυναίκες δεν μπορούν να απεργήσουν όλη την ημέρα καλούνται να κάνουν στάση εργασίας από τις 15:24, ώρα από την οποία και μετά οι γυναίκες εργάζονται δωρεάν, αν ληφθεί υπόψη η μισθολογική ανισότητα.

Η ιδέα της απεργίας γεννήθηκε από τα συνδικάτα καθώς δεν κατάφεραν να υιοθετηθεί κατά την αναθεώρηση της νομοθεσίας για την ισότητα το 2018 η αρχή της επιβολής κυρώσεων εναντίον των εταιρειών που παραβιάζουν τη μισθολογική ισότητα. Βάσει της τροποποίησης αυτής υπάρχει έλεγχος στους μισθούς, όμως ισχύει για τις εταιρείες που απασχολούν το λιγότερο 100 εργαζόμενους.

28 χρόνια πριν

Η σημερινή κινητοποίηση στα μωβ πραγματοποιείται 28 χρόνια έπειτα από μια ανάλογη το 1991, όταν μισό εκατομμύριο γυναίκες στην Ελβετία είχαν διαδηλώσει, οδηγώντας πέντε χρόνια αργότερα στην υιοθέτηση ενός νόμου που απαγόρευσε τη σεξουαλική παρενόχληση και τις διακρίσεις στο εργασιακό περιβάλλον με στόχο την «προώθηση της πραγματικής ισότητας μεταξύ γυναικών

και ανδρών».

Κατά την απεργία του 1991 δεν υπήρχε καμία γυναίκα στην κυβέρνηση της Ελβετίας και δεν είχε θεσμοθετηθεί η άδεια μητρότητας. Το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας είχε μόλις ζητήσει από το Απεντσέλ, το τελευταίο καντόνι της Ελβετίας όπου οι γυναίκες δεν μπορούσαν να ψηφίσουν, να αλλάξει τη σχετική νομοθεσία.

Η σημερινή απεργία έχει ιδιαίτερη συμβολική σημασία για την Ελβετία καθώς στη χώρα οι απεργιακές κινητοποιήσεις είναι σπάνιες μετά την υιοθέτηση το 1937 της «εργασιακής ειρήνης», μιας σύμβασης που έχουν υπογράψει εργατικά και εργοδοτικά συνδικάτα και προβλέπει να προτιμώνται οι διαπραγματεύσεις έναντι των απεργιών.

Το 1991 μία στις επτά γυναίκες είχε κινητοποιηθεί. Σήμερα το σύνθημα των κινητοποιήσεων είναι «περισσότερος χρόνος, περισσότερα χρήματα και σεβασμός», ίδιο με αυτό του 1991, όπως και η ημερομηνία που επιλέχθηκε δεν ήταν τυχαία, καθώς και τότε η απεργία πραγματοποιήθηκε στις 14 Ιουνίου – δέκα χρόνια ακριβώς μετά την υιοθέτηση της αρχής της ισότητας των δύο φύλων στο Σύνταγμα της Ελβετίας.

Μακροχρόνιοι αγώνες

Οι Ελβετίδες έχουν πραγματοποιήσει πολλές εκστρατείες κατά καιρούς με στόχο να επιταχύνουν την επίτευξη της ισότητας των δύο φύλων. Μετά το τέλος του Α' Παγκόσμιου Πολέμου, το 1918, βγήκαν στους δρόμους μαζί με εκατομμύρια άλλες Ευρωπαίες ζητώντας δικαίωμα ψήφου, κάτι που κατέκτησαν μόλις το 1971.

Άλλωστε στην Ελβετία η αναγνώριση των δικαιωμάτων των γυναικών είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων αγώνων. Τα τελευταία χρόνια έχουν σημειωθεί κάποιες πρόοδοι, όπως η αποποινικοποίηση της άμβλωσης το 2002 και η θεσμοθέτηση της άδειας μητρότητας διάρκειας 14 εβδομάδων το 2005.

Όμως εξακολουθεί να μην υπάρχει άδεια πατρότητας, ενώ οι θέσεις στους βρεφονηπιακούς σταθμούς είναι περιορισμένες και ακριβές, κάτι που εγείρει εμπόδια στη συμμετοχή των γυναικών στην ενεργό ζωή και την εργασία.

Κινητοποιημένη πλέον και από το κίνημα #MeToo, η νέα γενιά των γυναικών θέλει να συνεχίσει τη μάχη, καθώς οι εργαζόμενες κερδίζουν κατά μέσο όρο μισθό μικρότερο κατά 20% σε σχέση με τους άνδρες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σχεδόν τα δύο τρίτα των Ελβετών, το 63,5%, στηρίζουν τη σημερινή απεργία, σύμφωνα με έρευνα που δημοσιεύθηκε στις αρχές Ιουνίου.

https://www.efsyn.gr/kosmos/eyropi/199742_apergia-gynaikon-stin-elbetia-gia-misthologiki-isotita?fbclid=IwAR3NauyNVSSR5IrwTT9xe7ucA4U1Krx9DR0gB49jYKSd7Zo-vgN_zWSdJ44